

Publicerad 2007-12-15 23:05 av InteJag

Mörkret döljer en hemlighet

Mörkret döljer en hemlighet.

Det vet jag,

Det har jag alltid vetat.

Jag känner kylan och ensamheten som kryper sig närmare.

Jag springer förgäves.

Jag gömmer mig,

Men varje gång hittar den mig.

Ensamheten förföljer mig,

Den studerar mig uppifrån och ner.

För den vet att jag vet.

Men varför jag,

Jag har träffat andra som vet.

Så varför just jag?

Är det för att jag är dömd att leva i mörkret,

Att leva i ensamheten?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren InteJag med Poeter.se id #18911 innehar upphovsrätten